

Dosarul nr. 2ra-1224/20

Prima instanță: Judecătoria Edineț, mun. Ocnița, judecător – R. Mazureț

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți, judecători – S. Procopciuc, N. Chircu, E. Grumeza

ÎNCHEIERE

07 octombrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios
administrativ al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Radul Mariana și avocatul acesteia, Pîcălău Dorian,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Radul Mariana către Direcția Învățământ a Consiliului raional Ocnița, Ministerul Educației, Culturii și Cercetării al RM, intervenient accesoriu Gonciar Ludmila, cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție, încasarea salariului și compensației,

împotriva deciziei din 02 iunie 2020 a Curții de Apel Bălți prin care a fost admis apelul declarat de Direcția Învățământ a Consiliului raional Ocnița, casată hotărârea din 04 noiembrie 2019 a Judecătoria Edineț, sediul Ocnița, fiind emisă o nouă hotărâre de respingere a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La 11 ianuarie 2018, reclamanta Radul Mariana s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Direcției de Învățământ a Consiliului Raional Ocnița și Ministerului Educației Culturii și Cercetării al Republicii Moldova, solicitând: anularea ordinului nr. 66 emis de Direcția de Învățământ a Consiliului Raional Ocnița la 18 octombrie 2017, cu privire la desfacerea din inițiativa angajatorului a contractului individual de muncă cu directorul Liceului Teoretic „Mihai Eminescu”, or. Otaci, r. Ocnița, dna Radul Mariana; restabilirea în funcția de director al Liceului Teoretic „Mihai Eminescu”, or. Otaci, r. Ocnița; încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la locul de muncă în sumă de 22102,08 lei; încasarea compensației compuse din trei salarii minime conform Codului Muncii.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamanta a invocat că, în 2014, a încheiat contract individual de muncă cu Ministerul Educației al Republicii Moldova pe o perioadă de 5 ani, fiind angajată în funcție de director al Liceului Teoretic „Mihai Eminescu”, or. Otaci, r. Ocnița, iar angajatorul nu a avut niciodată pretenții față de ea privind calitatea muncii, respectarea disciplinei muncii, precum și funcția

ce o executa.

Însă, la 18 octombrie 2017, Direcția de Învățământ a Consiliului raional Ocnița i-a invocat că, contractul individual de muncă se desface din inițiativa angajatorului, în baza art. 86 alin. (1) lit. p) din Codul muncii, adică „încălcarea gravă, chiar și o singură dată, a obligațiilor de muncă” și art. 50 alin. (8) lit. a) din Codul educației, care prevede „comiterea încălcărilor flagrante financiare”, începând cu 19 octombrie 2017.

Astfel, în baza acestui ordin a fost pornită o cauză penală pe faptul că a prejudiciat bugetul raional precum și că a avut o serie de încălcări de ordin financiar.

La 22 iunie 2017, reclamantei i-a fost adus la cunoștință, că pe dosarul penal intentat are statut de bănuit, însă pe parcursul a 7 luni învinuirea nu i-a fost înaintată. La fel, nu i-au fost aduse la cunoștință contra semnătură actele și deciziile enumerate în ordinul de concediere, astfel fiindu-i îngrădit dreptul de a le ataca în modul corespunzător. Or, Direcția de Învățământ a Consiliului raional Ocnița nu a avut dreptul de a desface contractul de muncă din motiv că, acordul a fost încheiat cu Ministerul Educației al Republicii Moldova și nu cu Direcția de Învățământ a Consiliului raional Ocnița.

Prin hotărârea din 04 noiembrie 2019 a Judecătoriei Edineț, sediul Ocnița, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de către Radul Mariana împotriva Direcției de Învățământ a Consiliului Raional Ocnița și Ministerului Educației, Culturii și Cercetării al RM, intervenient Gonciar Ludmila, privind anularea ordinului nr. 66, emis de Direcția de Învățământ a Consiliului raional Ocnița la 18 octombrie 2017, cu privire la desfacerea din inițiativa angajatorului a contractului individual de muncă cu directorul Liceului Teoretic „Mihai Eminescu”, or. Otaci, r. Ocnița, dna Radul Mariana; restabilirea în funcția de director al Liceului Teoretic „Mihai Eminescu”, or. Otaci, r. Ocnița; încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la locul de muncă în sumă de 161 288,43 lei și încasarea compensației compuse din trei salarii minime conform Codului Muncii. S-a declarat nul ordinul nr. 66 emis de Direcția de Învățământ a Consiliului Raional Ocnița la 18 octombrie 2017, cu privire la desfacerea din inițiativa angajatorului a contractului individual de muncă cu directorul Liceului Teoretic „Mihai Eminescu”, or. Otaci, r. Ocnița, dna Radul Mariana. S-a restabilit Radul Mariana în funcția de director al Liceului Teoretic „Mihai Eminescu”, or. Otaci, r. Ocnița. S-a încasat de la Direcția de Învățământ a Consiliului raional Ocnița în beneficiul lui Radul Mariana, salariul pentru perioada absenței forțate de la locul de muncă pentru perioada 19 octombrie 2017 – 02 octombrie 2019, în sumă de 161 288,43 (o sută șazeci și una mii două sute optzeci și opt lei, 43 bani) lei. S-a dispus că hotărârea în partea restabilirii în serviciu și încasării unui salariu mediu pentru absența forțată de la lucru în mărime de 7367,36 (șapte mii trei sute șazeci și șapte lei, 36 bani) lei, urmează a fi executată imediat. În rest pretențiile înaintate de către Radul Mariana, s-au respins ca neîntemeiate.

Prin decizia din 02 iunie 2020 a Curții de Apel Bălți, a fost admis apelul declarat de Direcția de Învățământ a Consiliului raional Ocnița, casată hotărârea din 04 noiembrie 2019 a Judecătoriei Edineț, sediul Ocnița, fiind emisă o nouă hotărâre de respingere a acțiunii.

Pentru a decide astfel instanța de apel a concluzionat că, prin probele anexate la materialele cauzei angajatorul a demonstrat legalitatea, temeiurile de fapt și de

drept cu privire la eliberarea din serviciu a salariatului Radul Mariana și că procedura concedierii s-a petrecut în conformitate cu prevederile Codului muncii.

La 17 iulie 2020, Radul Mariana și avocatul acesteia, Pîcălău Dorian au declarat recurs împotriva deciziei din 02 iunie 2020 a Curții de Apel Bălți.

În motivarea recursului au invocat faptul că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, a apreciat arbitrar probele prezentate de către participanții la proces, iar concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii. Suplimentar, s-au indicat argumente similare celor din cererea de chemare în judecată.

Astfel, recurenta a solicitat admiterea cererii de recurs, casarea deciziei din 02 iunie 2020 a Curții de Apel Bălți, cu remiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

La 19 august 2020, Gonciar Ludmila a depus referință la cererea de recurs, solicitând considerarea acesteia ca fiind inadmisibilă.

La 26 august 2020, Ministerul Educației, Culturii și Cercetării al Republicii Moldova a depus referință la cererea de recurs, solicitând să fie considerată inadmisibilă.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs, în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de Radul Mariana și avocatul acesteia, Pîcălău Dorian, inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului este de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei, decizia Curții de Apel Bălți a fost pronunțată la 02 iunie 2020 și expediată participanților la proces la 03 iulie 2020 (f.d. 20-23, vol. II). Astfel, având în vedere faptul că recursul declarat împotriva deciziei din 02 iunie 2020 a Curții de Apel Bălți a fost înregistrat la 17 iulie 2020, în conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul

de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurentă nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel. În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenteii cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurenteii, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Radul Mariana și avocatul acesteia, Pîcălău Dorian.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Radul Mariana și avocatul acesteia, Pîcălău Dorian.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Svetlana Filincova,

Judecătorii

Galina Stratulat,

Iurie Bejenaru

